

ՅԱԼԵԼՈՒՄ ԱՐԱՐԱՏԻ 1897թ. ՄԱՐՏ.

Ա.

[Ա եր. 200a, Բ եր. 121b]

ՏԵՍՈՆ ԱՆԱՆԻԱՑԻ*

ՀԱՅՈՑ ԿԱՅՈՂԻԿՈՍԻ

ԱՊՀԱԳԻՑ ԱՊԱՏՈՄԲՈՒԹԵԱՆ ՏԱԽՆ ԱՊԴՈՒԱՆԻՑ

ՈՐ ՀԱԴ ԺԱՄՈՒԱԿԱ ԺԱՄՈՒԱԿԱ

ԼԵՎԼ ԷՑԷ ԶԵՐՆԵԴՐՈՒԹԻՒՆՆ

ԱՐԱՐԱՏ ՍՈՒՐԵ ԼՈՒՍԱՌՈՐՃ ԱԹՈՒՈՅՆ

ԵՍ ԱՆԱՆԻԱՑ ՀՆՈՐՀԻՒՆ ԱՍՈՒԾՈ
ՆՈՒԱՍՈ ՎԱՄԲԻՄԲՐԴ, ոՉ ըստ գոյացութեան ինչ
անուանս եղելոյ իմուլմ դաւողադեգեր և
կամամեղ [Բ]....⁴, այլ ըստ ներելոյ ջեա-
ռին ամենակալի: Եւ ըստ սովորականին² ա-
նարզամեծար գորով նորին յառաջատես խնա-
մոց՝ բարերար կամաց ամենասուրբ Երրորդու-
թեանն, որ նախ քան զաղմնառին յապա-
ւարտակի՝ զիտէ զերիկամունս, և յառաջ
քան զբնձայիլն՝ առաքելաշնորհ և մարգարէա-
հոդի գործէ զոմանս. և որք են հզօր յա-
մենային և կարող՝ ի քարանց յարուցանել
որդիս հաւատոյ հիւրահրաւերն Արրահամու. ⁵
մանաւանդ ի ճահ պատկանեալ աստանօր զա-
ռածս [Ա 200b] ճեղատեսիլ Տարսոնացոյն⁴
ողեալ ⁵ պաղապանձապէս զբաներդակին առ-
րանապամոց բանապարծիկ բարձրնոտիր կորըն-
թացին, իմէ Զյիմարս⁶ և զանտոհմա աշխար-
հիս ընտրեաց աստուած, որպէս զի զիմ
կարծեալ էսն խափանեսցէ: ⁷

Եղյն ողորմութիւն և կամք⁸ յառաջա-
տես խնամողին աստուածոյ և այժմ կամե-
ցեալ՝ զնուաստութիւնս իմ կոչեաց ի մասն
վիճակի սրբոցն, լինել աթոռակից սրբոյ և
երից երանեալ արփիաւորչին մերոյ և ծնօ-
զին հոգեւոր՝ նահատակին դրիգորի, ուստի
անմանապէս զիմս ճանաչեմ կրիստոկան հիւ-
քութիւն՝ զերազրիլ այսմ պատուի, այլ մա-

1. ԱԲ „կամ ամել...” մի երկու բառ պակաս.

2. Ա սվրկն Բ սպնորէն

3. Ա Մատթ. Գ. 9.

4. Թարառոնացոյն 5. Ա շոնի, „ոգեալ” 6. Ա զիմարս

7. Ա կորնթ. Առաջ. Ա, 27.

8. Ա ողորմածութիւն եւ կամս

* «Անանիա Մոկացու» մասին առես Արարատի
հանրնթաց համարը, Գ. 8. Մկրտչեան:

նուանդ լ յիմէլ¹ ախտատանջելալ չարայօ-
ժար, անարգայարդ և կորստազմայլ² կամացս, և
խուրասուզեալ առաւել քան առ մակահըն-
կեան ծննդօքն արարչապատկեր բաղկացելոյն
լաստափայտիւն ⁴ գատեալ: Ես և ոչ իսկ հմուտ
գորով մեր ի ճարտարապետութիւն գործոյ ա-
ճեւութեան, [Բ 122a] որք միշտ բանից պարա-
պեալք և բանուորապէս * կրթեալք, ուսեալք
գքերթողականն և զբնաբանականն: Եւ բնա-
րանականաւն զբնախօսերն, և զըստ քերթո-
ղութեանն զառ ի միտսն քերթ սծել, զտե-
նականն և զդատողականն, զերտժատականն և
զաստղաբաշխականն, ⁵ զժուականն և զերկրա-
չափականն, ** որում ոչինչ փութագոյնս պա-
րապեալ մեր, խոկայով յայսպիսի ⁶ խորագոյն և
դժուարագննին իրի տեսութիւն, այլ հովուա-
կան և ճգնողական միաբնաւորութեամբ մնեալք
յամայս անապատոց և ի ծերպս վիմաբնակս
կրօնաբնակ բնակութեամբ: Այլ որպէս վերա-
գոյնն ասացաք՝ իներելոյն աստուծոյ հանդի-
պաւ պիտառացումն այսմ սպասահարկու-
թեան մերում նուաստութեանս, ի շրջանիս
Հայոց • ՅՀ • բաղադրութեանն՝ յաւուրս արի
և քաջատոհմիկ հզօրացն երկոցունց ⁷ ինք-
նակայացն ⁸ Հայոց թագաւորացն քրիստոսա-
պսակեալ տեսառն գագիկայ Արծրունոյ Հայոց
թագաւորի [Ա] և տեառնն Արասայ Բագրատու-
նոյ խաղաղասիրի և հեղտհամբոյր հզօրի և
Մեծի Հայոց ⁹ արքայի: Հաւանութեամբ սո-
ցա և սոցին թագազան գարմիցն և համօրէն
եպիսկոպոսաց և վանականաց և այլ ճգնաւոր
մենաւորաց, առաջնորդից հայցմանց և միա-
ձայն բողոքանաց, զոր իրը ի համազորէն Հող-
ւոյ բախսից *** զոյ ասել ¹⁰ զմիաբանութեան ¹¹
բանիցս բերք, զօր թէ կամու և թէ ակամայ—
ոչ զիտեմ: աստուած զիտէ—այլ միայն այս [Բ]

1. ԱԲ „յիմէլ”—յօրուաղեմէ?

2. ԱԲ կորստազմ այլ 3. Ա կմցւ Բ կմցս

4. ԱԲ զատափայտիւն 5. Ա զաստեղչազման

6. Ա այսպէ 7. ԱԲ բոցունց 8. ԱԲ հնցնակալացնն

9. ԱԲ մեծի հայոց 10. ԱԲ բախս՝ զգոյ

11. ԱԲ զմիաբանութիւն

* ԱԲ Բ բանակապաս:

** Հմանին Լ Խորենացի Ա. Բ.

*** Հմանին Ներքեւի ասցուածը. գիրեւ ի գիւական
հոդաւոյ բախսաց գոյ ասել. եւ գիւաբախտութիւնն: Մենք
աւելի արամագիր ենք ուղղել բաշխից:

մեզ է ակահց զի վեր կառավարեցայ գերատ
դրբեալ քան զիալծն իմ և զմուայն հետե-
մունս! ¹

Եւ ի հաւատալ Ժեառնն ինձ զհօտ իւրի
գնեալ քաջարիր ² արեամբն, յապուշ եղեալ
զարհուրեցայ և երկիւզ մեծ պաշարեաց զիս
զի նկատեալ զիրի իրի նշկահումն, որ եղեալ
էր յեկեղեցիս աստուծոյ զտի զոմանս եպիս-
կոպոսաց ապստամբեալս, և զոմանս յիշխա-
նաց դաւառապեաց ³ և զայլ խոռնիմազանձ
ամրոխս քրիստոնեից ի խառն ամուսնութիւն
քաղկեդոնականաց: Քանզի ոչ դորյ յարի զու-
գաւորաց ուր ոչ էր՝ միւսն Հայ և միւսն
Վրացի, ըստ նմին և զաւակք ասնն յերկմէջս
փեղիւալ և ի բազմակուտակ չարեաց բազ-
մութեանն Յամաքեալ սէր բազմաց, ⁵ նաև՝
թշնամիք առն ընտանիք իւրի թողից ասել և
զմեկնազէն աւաղակաց զանբաւ արիւնչեղու-
թիւնս և զայլ գժնդակազործութիւնս, որք
անխուսապէս ⁶ խցեալ զականջս ի մասնէ բա-
րեցն:

Եւ ի վերաց այսր ամենայնի առաջին և
անդրանիկ ածազրեալ ի սրբոյ ⁷ Հուսաւորչէն՝
աշակերասուրը պատրիարքին Գրիգորի՝ Ազուա-
նից մետրապօլիտն ⁸ որոշեալ ի միարանութե-
նէ սրբոյն Գրիգորէ ամօք իրը ։ ։ ։ այլ և ո-
մանք յեպիսկոպոսաց համաձայնք նմա եղեալք:
Եւ զուտին եպիսկոպոսաց առնն Հայոց, որ
զմետրապօլոսութեանն ⁹ ընկալեալ էր պատիւ-
և նստիր յաշխարհն Սիւնեաց, որում անունն
Յակոր ¹⁰ ծանաշիւր, ի զարմէ տեառն Յովհան-
նիսի Հայոց կամողիկոսի, նա բնաւ իսկ մասա-
ցեալ էր զաւանդ ¹¹ [Բ122Ե] աստուածատուք
ձեռնադրութեանն և ընկրիեալ ի զրկաց հայրե-
նատուք շնորհէն: Եւ [Ա201Ա] յաղագո փառա-
մոլ մնասի փառամերժութեանն՝ ժողիրէ և յան-
գուզն և ապերախտ գտեալ՝ առնոյր ինքն տուին

1. Բ նետեմանս

2. Աթ քաջարեթ

3. Ա գուց և զուպց

4. Ա է

5. Ա Մատթ. ԽԸ. 12, ք. 56.

6. Ա որ ք նկուպս, թ որ քն նկուպս

7. Ա ի սր

8. Բ նետրապօլիտն

9. Աթ զննտրապօլոսութիւնն

10. Աթ յեր

11. Բ զաւանդ զաւանդ

շնորհին՝ պայազատ աեր Յովհաննէս, և գու-
նակ՝ առակին եղջերարոյծ անասնոցն ցան-
կացողի՝ մուեալ ընդ լծով ծառայութեան իւ-
րոյ ծառայակցին և մոռացեալ զսուրք լու-
սաւորչի աթոռս, ուստի բազումք ինուն շը-
նորհօք. մինչև միւռոն զնել կամեցեալ յեղ-
թօրէն, գունակ նսաւայ ² զանդրանկութիւնն
անզրագարձեալ փոխարէնութեամբ պատւց-
իւ երանի թէ զինքեան միայն սիրել զիորուստ
այլ և զրազումն ի սուրբ եպիսկոպոսաց չարա-
սազիր նամակօք զրդեաց ⁵ ի սուրբ Հուսաւորչի
աթոռոյս, մանաւանդ թէ այսու [ոչ] շատա-
ցեալ այլ և Եղեալ յերկինս զրերան ⁴ և գունակ
հայրանախտան քամաց ⁵ արհամարհանս զուրը
Հուսաւորչի աթոռակալէն զրէր յԱղուանիից
թագաւոր: Եւ ձաղածական ⁶ բանս հայհու-
թեան տայր վիճել քաղկեդոնականացն զմերօյ
աթոռակալացն:

Եւ ընդէր ինձ երկայնել զրանս, զի չար
չափերականի չարով չափեալ չափ ունի արտաւ-
թիւնս այլ իմա բանից արդարագատութեանց
զրուատք. համեմատք գերազրի համայնց ⁷
աշխատավճար բանից. վասն զի իւրաքան-
չիւր ոք առանձինն քուրմ և տուն և պաշ-
տոնատրկամաց ինքեան լինել էր հաճեալ ⁸ [թ]
աներկեղ ծառայ ի աեւառնէ: Եւ հաւսարա աղա-
խին տիինոչ համարեալ և էին արդարէ իրը
հօս ⁹ որոց ոչ իցէ հովիւ, և աշացուք կորուսեալ
զինակս շաւզաց: իսկ մեր ապա աստանոր ¹⁰ նր-
կատեալ զնախադոյակ իրի կայից կենցազականա-
ցը կենցազը՝ ափշեալ յիմարեալ, տարակու-
տեալ լքեալ վհասեալ ապա ի յերկինս և եթ
յառեալ ¹¹ նուսասութեանս իմոյ պատինշմարա-
նըս՝ առ այն, որ զինարս առ մն հնարինան մարդ-
կան հնարաւորէ՝ ասելով, թէ դու տեր որպէս
կամեցար և արարեր, որպէս կամեցիս և կա-

1. Աթ գունակն

2. Ա նընկ. ԽԸ. 55:

3. Ա գրդեաց

4. Ա Աղում. ՀԸ. 9.

5. Ա քամաց

6. Ա ձաղածական

7. Ա համայն

8. Ա Անէր համել Բ վնել էր համել

9. Աթ եւ էին արդար. եւ իրը հօս

10. Աթ ապա ապատանօր

11. Ա յառնէ

տարեսցին զի ի քեզ թողեալ է զաղքատն։ յսկ ապա ինքնաւոր և աշաւոր զօրութիւն սուրբ Հոգւոյն զաննուազ լրյան իւր ծագեաց նախ ի սիրտու⁴ քրիստոսապահեալ [Ա] թագաւորացն որք ի ժամանակին փայլեին, և կամօք հաւանութեամբ և գեղեցկասադիր² խորհրդովք մեծին և բարեացապարտն Գագիայ Հայոց թագաւորի նախ գրեաք հրովարտակ պատճեն ի յաշխարհն Աղուանից, որ ի ժամանակին զհայրապետութեանն ունէր զպատիւ այլ ոչ արժանապես զի ոչ ըստ հրամանի սուրբ զրոց էր բնկալեալ ի սուրբ Հուսաւորչեանն պատիւ որում անուն Սահակ ճանաչիւր։ Եւ զրեալ առ նա յոյժ ողբական և գեղեցիկ խորհրդով և եղրայրական պատուավ բազմացուցեալ խոստմուն վասն կրիին միաբանութեան՝ ուստի արտամերժեցան։ Քանզի զոյին փիլիսոփայք և հմուտք ճարտասանութեան և հոգեկիր վարժապետք [Բ 123ն] ի ժամանակին, որք յոյժ ագահք էին^{*} ներհիւսութեանց արհեստա[խումբ]՝ տառից։ յորոց զիաւորացն էր արդարեւ⁴ սուրբ և խաչակրօն այն տստուծոյ թասիլիոս, և արագախօս և կորովամիտ Եղրայրիկն՝ Համազասպեան։ և միւս վարդապեան գեղորդ կաղաթեցի կոչեցիալ⁶ և Խոստրով զիանական, և գեղորդ անպարտելին՝ Ցարոնացի կոչեցեալ, և այլ բազումք, որք հաւանեալ առաքեցին բազում գութեալ գործիւ և խնամն և սէր խանգամական։⁷

Խոկ նորա ըստ սաղբեոյն⁸ Յակովայ և ըստ շաղեալ աղանդոյ քաղկեդոնականացն, որ էր տիրեալ աշխարհին՝ իրը բարեկամ զինքն համարեալ թագաւորին դարձելոյ յաղանդն Քաղիեգոնի, — քանզի ունէր զաթոռ թագաւորութեան յայնժամ իշխանակ⁹ որդի աետն Ապրներսէ, հի, թոռն երանելոյն Համամայ¹⁰ բարեպաշտ թագաւորին Աղուանից, և էր դարձեալ յաղանդն Քաղիեգոնի և մոռացեալ

զհարցն դաւանութիւն։ Խոկ նա յամառեալ պնդեալ, կաշկանդեալ։ և ոչ հաւանեին գալ ի միութիւն ժողովոյն, այլ միայն իւրաքանչիւր ձեռնազրով գրէին, թէ Հաւանեալ եմ ես Սահակ Աղուանից կաթողիկոս և սա՝ Յակով Սիւնեաց եաիսկոպոս՝ զով և գուք քրիստոսապահեալ թագաւորքդ և սուրբ եպիսկոպոսունք ձեռնազրէք յաթոռ սուրբ Հուսաւորչին՝ ծառայել։ Եւ զգալն հրաժարեալ՝ պատճառէին բարանայ՝ բարուրս ստայօդ զօդակապութեամբ։

Եւ ի լուու ամին [Բ] արմորիկ և ի մատանել յաջորդ ամին բաղկացութիւն՝ կանխեալ մեղաց մերոց ի հատուցումն [Ա 201ն] մեր՝ երարձ զպսակն օծոյ մերում, զփառմն եկեղեցւոյ և զպարծանս քրիստոնէից, զարի և զհզօրու զծու վահանձար իմաստիւք զտէր Գաղիկ Հայոց թագաւոր։ Եւ ըստ հարկավձար մակղեացս յաւելաւ առ հարս իւր, և յաջորդեալ կալաւ զաթոռ թագաւորութեանն որդի նորին անդրանիկ տէր Գրիգոր Դարենիկ կոչեցեալ։ Սա ամեննեին հարցն նմանեալ՝ խոչեմ հանձարով, արի զօրութեամբ, նախանձախնդիր աստուածային պատուիրանին՝ յորդորէր զմեզ մի՛ վրհասել և մի՛ թողուլ ի ձեռաց զհօան հերքեալ՝ զովսարն կորուսեալ զլլուանից Հայրապետն։

Գունակ սմին և տէր Աբաս Հայոց թագաւոր զնոյն յորդորէր զեղեցիկ հնապանդութեամբ և ամենայորդոր փութուու մանաւանդ թէ աշակերտ գոյօվ մեր Քրիստոսի որ անձամբ եկն ի խնդիր կորուսելոյն, ոչ մեծարելով զիննսուն և զիննունն, ² որ յարտեան լըրինն յապահով էին՝ քան զմին կորուսեալն։

Եւ ժողովեալ զեպիսկոպոսունս աշխարհին և զզլիսաւորս վանականաց՝ և խաչընդուս՝ նահասակութեամբ հետեւցաք յաշխարհն Սիւնեաց, ի գիւտ ⁴ կորուսելոցն, զէմ եղեալ՝ թէ տէր կամեսցի՝ և զլլուանս տեսանել և միաբանել ⁵ զորոշեալ անդրանիւն։

Եւ հասեալ յաշխարհն Սիւնեաց և գտեալ

* Բ ի սիրտ

* = ականց

² Ա գեղեցկեզիքը

³ ԱԲ արեստահոմը

⁴ ԱԲ արդար եւ

⁵ ԱԲ եղբայրիկն

⁶ Ա Կուտեսեալ կաղաթեցիք

⁷ ԱԲ իանտականս

⁸ Ա սաղրենց

⁹ ԱԲ իշխանակ 10. Ա համա մայ թ հմի.

1. ԱԲ այսպէս.

2. Ա զինն

3. Բ իազնընդուս

4. Ա ի կրտ

5. ԱԲ միաբանն

զՅակովիրն բաժամիտ՝ միսիթարէսք: Խսկնա առ հարկի ¹ մերոյ տեսութեան [Բ 123b] և բոնութեան երկիւղի իշխանացն, որ ի ժամանակին, որք էին տէր Սմբատ Միւնեաց իշխանաց իշխան և տէր Զուանչեր Բաղաց իշխան, և այլ սուրբ և Քաջակրօն Հարք Հայկազնեայք, Քողարորբեալ էր ² զիաթեալ հուրին, որ ի սրտին գործարանի տուչորէր, և կեղակարծ և ստայօդ ³ բանիւ և սիմոնական գաւանութեամբ խոստովանէր զմեղայ ⁴ և զհնաղանդութիւն յայնմշետէ ⁵ և յապա:

Եւ ի լինել այսոցիկ այսպէս՝ խորհեցաք զառաջի եղեալ ճանապարհն՝ որ յԱզու անս՝ աւարտել: Եւ նոյն ժամանյն ⁶ գումական հասեալ տափնապաւ, թէ փոխեցաւ թագուհին Հայոց, ամուսին տէր [Ա] Արասայ թագաւորին Հարցոց, որդուոյ Սմբատայ: Եւ վասն խաղաղութեան սիրելի աշխարհիս Հայոց զարձաք յայնմ յառաջարկութեանց ի Շիրակ գաւառ, մեր կարծեալ զիսարողն Յակովիք և գտեալ զանդիւտն, ⁷ և զուղղութիւն Սահակայ կաթողիկոսին Ազուանից թողեալ յայում ժամու երկասիրէլ: ⁸ Եւ միսիթարեալ ⁹ զթագաւորն հաստատէաք, և զզաւակս նորա, ի սիրոյ միաբանութիւն:

Խսկ զի՞նչ ապա զհրաժեշտիս այսորիկ սասցից և զՅակովայն կատարած, որ ոչ դադարեաց միշտ ի ¹⁰ խոռվարար ամսպրուտց, ¹¹ որ միշտ վրդովեալ, համակ աղմիեալ, յաւետ խաղմահարուստ, ¹² ժամագիւտ և ժամավաճառ, ապերախտ և ապիրատն, պարսաւ ասէրըն և պարսաւապէտն: [Բ]

Դարձեալ նախանձ, զարձեալ բարկութիւն և քութիւն, զարձեալ որոշումն յաստուա-

ծային միաբանութենէն. և ապա յայտնի իսկ պատերազմ զարթոյց սուրբ եկեղեցւոյ, վաս զի հեննեամիկն թղթով ¹ շեղեաց զրազու մա ի սուրբ եպիսկոպոսաց և բնաւին ² ուսոյց ապատամբել յաստուծոյ: Խսկ ապա՝ յայսմ լինելութեանց և արկածից ³ շարին՝ համարեցաք կենազրաւ լինել մեղ ի կենաց նոցին կարծեաց. և յաղօթս այնուշետե ապակինէաք, և զսուրբ ու խոս աղաջէաք օգնել մեղ աղօթիւք, զի արացէ աստուած ըստ փորձութեանն և զելմն ծւ յանձնեալ տեան աստուծոյ զեղեալս՝ խորհեցաք զգտեալսո ոչ կրուսանել, և զփորուսեալն խորագիտութեամբ որսալ: Եւ նախ կամեցաք մաքրել զլնծիւղեալ ⁴ աղանդ քաղկեդոնի, որ յաշխարհիս Հայոց իրը քաջցիկեղ ճարակէր և զրոլոր աշխարհս էր կալեալ, որպէս վերագոյնն ասացաք. և բողոքեալ առ թագաւորն Հայոց [Արաս]^{*} կամ զարձուցանել թագաւորասասա հրամանաւ ի կամս աստուծոյ և հաւանիլ բանից մերոց, և կամ բառանալ զմեղ ի կենացս:

Խսկ զի՞նչ ապա՝ բարեացապարտն այն և արժանի բարեոյ յիշատակի՝ հեղահամբոյց և քայլցրաբարբառն, հզօրն, ըստ արժանի ի մաստութեանն, ըստ առողացեալ ծերական ալեացն հանձարայեղց ⁵ իմաստիցն՝ գրան բարեոքական, ըստ արժանի տիրապետականին պատոյ, պատասխանեալ [Ա 202a] առ մեղ. — Զլղձիցս, ⁶ ասէ, տարփումն սրտհելք ինձ բանս ով սուրբ, արդարեւ ⁷ առանց ամօթոյ մշակի զիս նախ յանդիմանէ, ինձ յառաջ [Բ 124a] սաստեա, զիս նախ զհովիւս աղարեաւ, որ խոռըն զզայլդ և զգառինստ ⁸ արածեմ:

Եւ նոյն ժամանյն զհրաման թագաւորաստ պայմանին գնէր, զի մի՛ ոք իշխացէ ամուսնանաւ ընդ երկարնակն, և աւաղակացն զպիսհատմանն ⁹ տայլ վճրու, և եկեղեցեայ ^{**} զի բ

1. Առ հարկ

2. Ա „քողարորելիք Բ քողարոր ։ ։ եր,“ Ողղեցինք ըստ Ստ. Օքբել-։ ։ եթէ քողարորեալ ունի նւ զարկենդուն, Հրատ. Եանազար. Բ. հատ. եր. 20,

3. Բ եւս տա յօդ

4. Բ զմեղաց

5. Ա յայնմանէ Բ յայնմն”է

6. Ա չոճի ։ ժամանյն”

7. Ար գաւառ մեր կարծել զիսարողն յեր եւ գտել զանգիւտն

8. Ար երկասիրն”է

9. Ար միջթարել

10. Ա շրմնի ։ ի

11. Բ ամրապուազ

12. Ար խաղմանարուտ

1. Բ թզտով 2. Բ բնաւից

3. Ար արկածեց

4. Բ զնծուղել

5. Ա նանը” Թ թիմաստիցն Բ նոր” զ ցը իմաստիցն

6. Ար զղձիս

7. Ա ով սուրբ արդար. եւ Բ ով սուրբ արդար Եւ

8. Ա զատինա

9. Ա գեմնատման

** Ա հկեղեցւոյ

նութեան տայր զհրաման։¹ Զոր և իւր նախատեսեալ^{*} և կանդնեալ տուն աստուծոյ սքանչելատեսիլ կայիւք և ծախիւք մեծագանձ աշխատութեամբ ի թագաւորանիստ շահաստանին կարուց։ Եւ սղորմութեամբն աստուծոյ և կամօք հզօրին առ ժամայն բարձան ամենայն անսուակ կարգագրութիւն[ք]ն, որ էին յաշխարհին երանելոյ թագաւորին Արասայ։² Հորհոց նորին և աղօթիւք սրբոց։

Եւ զինի այսց գեղեցիկ կարգադրութեանց և շինութեան հաւատոյ և միարանութեան սուրբ կեղեցեաց՝ վաղճանէր ապա կարծեալ հայրապեան Աղուանից՝ Սահակն կոչեցեալ, և թողոյր փոխանտակ ինքեան զհարացատ իւր՝ զիագիկ՝ նովին թերակատար ձեռնադրութեամբն, զոր ինքն ունէր առանց սրբոյ Լուսաւորչին և մերոյ աթոռակալացն։ այր համաստ և գեղեցկադէմ և չափաւոր հասակաւ։

Իսկ մեք՝ վասն զի ոչ էր ըստ հրամանի աստուծոյ և ոչ ունէր ձեռնադրութիւն ի մէջ՝ ոչ ընկալաք զնա և ոչ հրաման առւաք ուրուք յիշխանաց ընդունել զնա։

Իսկ զնախնեացն բարեմառութիւն և զշարցն գաւանութիւն, որ կայր Աղուանից Պատմութեանն, զիաելով իշխանացն Աղուանից, որ լիւալ էր առ նախնեօք ընդ այլ սրբոյ Լուսաւորչին աթոռ[Բ]ուակալաց, ոչ ընկալան զնա։ Բայց մի սմն յիշխանացն Աղուանից՝ Սենեքերիմ անուն՝ նա միայն հաւանէր կալ արտաքոյ ճշմարտութեանն, որ զինի սուզ ինչ ժամանակի եղեւ պատճառ լուսաւորութեան աշխարհին Աղուանից և քարոզ ճշմարտութեանն,⁵ զոր յայրում ժամու զպատճառն ասասցուք։ Այլիմ զնովիմբ ածեալ բանս՝ ի կարգ [Ա] բանի դարձայց, որոց բանս է ի ճահ և ժամանակիս հետազօտութիւն։

Իսկ իշխանիք [Հ]հաւանեալ դաշիկայ՝ իրաւագէս ընկալան զհրամանս մեր և ընտրեցին զայլ սմն, զոր կարծէին կալ յաշաիճանի հայրապեառութեանն տանն Աղուանից, Յունան կոչեցեալ, և առաքեցին ըստ օրինին ի ձեռնադրութիւն ի սուրբ աթոռոս՝ գալ ի Սուրբ-Գրի-

գոր։ Իսկ մեր, որպէս վայել էր հայրական զթով և եղայրական բագրովութեամբ զերապատիւ քան զարժանն պատուեցաք։ Այլ և թագաւորն վասպուրականի՝ տէր Գրիգոր, որդի տեան գագկայ Արծրունեաց, և թագաւորն Հայոց Տէր Արաւ, որդի տեան Սմբատայ Բագրատունոյ, բազմածախ սպասիւք և ծանրաբեռն աղերսիւ՝ ըստ նման իւրեանց մեծութեանն՝ յոյժ սիրեցին։ Եւ ձեռնադրիեալ մեր՝ յուղարկեցաք, տուեալ և հրովարտակ հրամանաց և պատասխանի աւետատար, զորոյ երերն տուեալ զինդիրս իշխանացն։

Իսկ անօրէն, չարարարոյն Յակովին՝ Քսեալ զոմանս ռամիկս և զհարս խաչակրօնս և զպետըս գտաւախին՝ կարգալ զնա անարժան կոչմանն [Բ 124b] և լընդունելի վերակացութիւն, և շիոթեալ զերկոսին կողմաննան՝ խաղմահայրարուստն Յակովի՝ ինքն անհոգանայր, զի նաւահանգիստ չարասէր կամացն զիսովութիւն։ Եկեղեցւոյ համարէր, և ի մերժելն զպատիւն յիկեղեցականաց՝ զովանայր ի պասքմանն զիւադատ սրտին։

Իսկ աստանօր ապա՝ ժամանեաց մեզ ժամանակ տարակուսանաց, կրկին արտմութիւն, վերստին հոգք, անպակաս ցաւք սրտի, զօրհանապազ խուժանք խոռվաթեր նամակաց, հոգք ամենայն եկեղեցեաց։ Քանզի ո՞ր² աչս տեսեալ զհովիւս առ հովիւս մարտուցեալ և գառինս գէշագէշ³ կեղեքեալ՝ և ոչ աղէխարշեսցի։ Ո՞վ տեսանէր յայնժամամ՝ զհովիստ լցեալ երախայ մեռելօք, և ոչ ողբայր զյաւիտենից նոցա կորուստ։ Ո՞վ տեսանէր ի վերայ սրբոյ սեղանոյն սարզի ձգեալ քող, և ոչ արտասուէր։ Քանզի զու[Ա 202b] յաւորութիւնք ի պոռնկութիւնք համարեալ էր վերստին ծնունդըն՝ ի մեռելութիւն յաւիտենից, կեանք՝ մահլեալ և մահ կորուստ առ յապագայն կեանս։ Եւ յայսմ նեղութեան՝ եկելոյ հասելոյ⁴ և վերայ աշխարհին Աղուանից և տանն Սիստեանի՝ խոռվեցաք, պղտորեցաք, աւազ մահուն տուաք, զօրհանապազ լոււ համարեալ մեռանել և ընդ Քրիստոսի Աննէլ քան թէ կեալ

1. Ա հրաման

2. Ա սրբա

3. Ա ծշմարտութեան

4. Ա խոռվութիւն

5. Ա գեշագեշ

6. Ա հասելո

7. Ա հասելու

ի ներկայիս և լսել զայնքան աղիտ տարակուասանացս առ ոսս ընթացեալ մեքենայից:

Եւ ասպա՞ իբր ի խորոց սրտէ զայրագնեալ յիշեցաք զբանն տեսոն առ աշտիերատն աւանդեալ [թ] թէ չովիւ՝ ¹ քաջ զանձն զնէ ի վերայ ովհարաց, իսկ վարձկանն թողեալ զնա՝ ի բացուստ առնուցու նշմարել: Եւ ժողովեալ ² զբազմութիւն սուրբ եպիսկոպոսաց և սուրբ հարանց և գիտնաւոր ³ վարդապետաց, որ էին յաշխարհիս մերում: Գէմ եգեալ նոքօք զնացաք յաշխարհն Աղուանից և հասեալ ի գաւառն Խաչենոյ՝ ընդ առաջ եղե մեզ մեծ և փառաւոր, աստուածապահ ⁴ և բարեպաշտ տէր Գրիգոր Եշան, հանգերձ սուրբ եպիսկոպոսօք և ճգնաւոր վանականօք և այլ անթիւ եկեղեցական կարգակցօք: Եւ սիրով ընկալեալ գոհանացը՝ «Պատեառնէ», որ առաքեաց ի խնդիր կորուսելոցս զսուրբ Հուսաւորչի աթոռակալց, Լուսաւորել զբազմամեայ ⁵ Խաւարին և բառնալ զիռովութիւն եկեղեցւոյ և միարանել ի նոյն կարգ և ի կրօնս և ի հաւատ սրբոյ Հուսաւորչին: զի որպէս էին հարք մեր, լիցուք և մեք պինչե ցյաւիտեան:

Եւ նոյն ժամայն հրովարտակս զրէր յամենայն զինաւորս աշխարհին՝ առնուլ հրաման առնել ժողով հանգերձ մեօք ի տան իւր ի Խաչեան գաւառի: Եւ ընկալեալ զհրամանս ⁶ իւրանման բնաւիցն, և ընկալեալ ⁷ նմանապէս հանգերձ այն՝ աւետաւոր հրամարակել [լ]ուր առ բոլոր սուրբ ուխտու որ էին յաշխարհին Աղուանից, և ի հրամանէ աստուծոյ առ ժամայն ժողովեալ բազում հարք և սուրբ եպիսկոպոսունք և այլ ⁸ գիտնական քահանացք, ըստ այնմ թէ Ուր լուծումն մարմնոյ անդ և արծուիք հաւաքին: ⁹ Ընդ որս էր՝

1. Գաղիկ կարծեալ կաթողիկոսն, ⁹

2. Եւ Պետրոս՝ [որ] ի նմանէ ձեռնադրեալն էր Գարդմանաց [Ա] եպիսկոպոս,

4. Ա Յօհան. Ժ. 44

5. Ա Նշմարել և ժողովն

6. Ա գիտնական

7. Բ զբամանէ

8. Բ զնանց

9. Ա չունի „Եւ ընկալեալ”

7. Ա այլք

8. Ա Դաւիդ. Ժ. 37.

9. Ա կաթողիկոս

- Եւ վանական՝ էր որ յայնմ կողմանէ,
- Հայր Դաւիթ, Փատիստաց վանական,
- Հայր [թ 125ա] Պետրոս՝ Կովալսկիդի վանական,
- Հայր Մանամիր ¹ Յուսէփու՝ ² վանից վանական,
- Հայր Դրիգորէս՝ ³ Սորավանից վանական,
- Հայր Սիմեոնին՝ ⁴ Խանդոնկան վանից վանական,
- Եւ Սամուել երեց՝ ⁵ Սենեքերիմոց ⁶ պահքահանայ,
- Եւ Սուփան՝ Յողջագուրայ սուրբ Անանիանց քահանայ,
- Եւ Գրիգոր իշխանի կողմանէն, ⁷
8. Եւ Տովհաննէս, Աթախա[Ջ] եպիսկոպոս, ⁸
9. Եւ Սուփան՝ Յողջագուրայ սուրբ Անանիանց քահանայ,
10. Եւ Տովհաննէս, Աթախա[Ջ] եպիսկոպոս, ⁹
11. Եւ ակը Յովհաննէս՝ Մաքենոցաց եպիսկոպոս:
12. Հայր Միսայէլ՝ Շիկաքարի վանական,
13. Հայր Սարգիս՝ Գանձասարու վանական,
14. Հայր Մանուշակ՝ Խաչինայ ¹⁰ վանական,
15. Հայր Պօղոս՝ Խանդոնին վանից վանական,
16. Հայր Գևորգ Ռակէվանից ¹¹ վանական,
17. Հայր Արտաւազէ՝ Այծաքարայ վանական,
18. Եւ Սահակ քահանայ գիտնական, որ կոչվի Գարբնորդի,
19. Եւ Վարդան քահանայ,
- 20—22. Ծիրանուն և Պետրոս և Պօղոս՝ Պէրան քահանայք:
- 23.* Հայր Ստեփաննոս, որ կոչէր Քերական:

Եւ այլ բազում զինաւորք, զսուց աւելորդ համարեցաք յիշաւակել զանուանն, զի մի յագեցումն բանիցն զպատերազմն արացէ լուղացն, զբանաստեղծութեան զհանգէս:

Եւ բաժամտարար ողովեալ ընդ մեզ զաւուրս բազումն այլ և այլ մասամբ, զի էին ոմանք ի թիկնածութիւն հաւանեալ զագկայ:

1. Ա Յուսէփու

2. Ա Սրբէոն

3. Ա երեց

4. Բ սնններիման

5. Ա Խշխան ի կողմանէ Բ Խշխան ի կողմանէն

6. Ա Ճունի, աւել Յովհաննէս Աթախա եպիսկոպոս

7. Բ Խաչինա

8. Ա Սուկնանիք

* Այս անուանական ցանկի արտքական թուանշամբ ները նշանակածն է.

իսկ ոմանքը զմերն և դմեղ յօժարէին իրաւաւհարկ սիրով պատուազրել։ Իսկ այլք ոչ զիազիկ և ոչ զՅունան, այլ այլոյ ակն եգեալ նշանին զերկուսեանն։

Իսկ իշխանն Գրիգոր աղաչէր, զի զԳաղիկ երկրորդ անգամ ձեռնազրեալ¹ [Բ] թողումք² նաև օրինակ մեղ տալով և օճ անհաւանութեան զարդեալ տեան գերոբայ Հայոց կաթողիկոսի առ Յաւնան Ազուանից կամուղիկոս ի ձեան երանելոյ թագաւորին³ Համամայ⁴ բարիխօսութեան։ Եւ իրեւ ոչ գանձեաք հընար ելեցն վճարման իրացն կատարիլ՝ և տեսեալ զանմիարմանութիւն ժողովոյն՝ ասպա յազմա ազաւինէաք քանդի [Ա 203ա] զՅունան յոլովք ի ժողովոյն անարժան կարգային և զդաղիկ զարիւք արժանաւոր։

Իսկ զի՞նչ առաք տարակուսիս այսորիկ ելս զարատաւորն թողուլ չե մարմ, և զի՞ և հաւանէին իսկ ոչ Զի յորժամ այն ինչ, որ յաստեծոյ իցէ՝ անոյ չիցէ ինչ, որ իցէն⁵ ինչ ոչինչ չիցէ։ Եւ զերկրորդ⁶ ձեռնազրութիւն տալով ուղղափառին՝ ի սուրբ կանոնաց երիտեան լուծման առնուաք հրաման։ Եւ ընդունել ոչ իշխնէաք՝ յաղագ հրահոսան և անրաւ սաստիկ նզովիցն, որ կարգեալ եր ի տան Ազուանից յաղագ զառ ի նոցին եպիսկոպոսացն ձեռնազրե[տ] կաթողիկոսն ընդունել զոր յայլում ժամու և զպատճառամ ասացուք։

Այլ մեր զնովիմք ածեալ զբանս՝ առ որ բանս է, զմիսո իրիս յարմարեսցուք։

Ազա հարիւտք զՅունան՝ առ ի մէնջ ձեռնազրեալ և անարժան երեւեալ՝ լուծանել՝ և զիաղիկ՝ որ առանց աստեծոյ եր կարգեալ և սուրբ կանոնաց՝ զնա և զայլս որք համեստացոյնք էին ի ժողովոյն ընտրեցաք, և առանձնացեալ գնէաք [Բ 125բ] առաջի զկանոնական հրաման, արկանէաք զամօթ մարդկան, յիշեցանէաք⁷ և զահ հանգերձեալ տանին։

Իսկ նա իրը զգօնացեալ և զարթոցեալ ի քնոյ ասէր՝ մեզայ, և խոսափանէր լուել յարնըհետէ ի կարգէ կարծեալ կամուղիկոսութեանն։ Եւ թէսկէտ և սիրոն բեկանէր և ի զջումն հասանէր, այլ սակայն առ մնասի փառամոլութեանն⁸ պատիւ [ի] սաղբելոյ շարասէր և կորսապալմայլ գեհենաժառանգն Յակովայ՝⁹ զոխորոտ չարութեանն և զմահաշունչ գեղն ի սրախն դործարանի քողարորդէր։ Եւ սողարայիկ* բանիւք աղաչէր զմեկ՝ հանդերձ իշխանօքն՝ գտանալ մեզ յաշխարհն մեր առ անգամ մի, մինչ զի խուզեալ քննեցեն զիւրաքանչիւր ոք ի ներանձնաւորիցն, որ կարիցէ բառնալ զկարդն առտուծոյ՝ զաեւչութիւն ժողովոյն՝ և առաքեցեն ըստ օրինին, և ձեռնազրել ի Սուրբն-Գրիգոր, յիշխանութիւնն տեան Արասայ Հայոց թագաւորի [Ա] որպէս և եր ի սկզբանէ լիալ և կարգեալ՝ ի Փատմութեանն Ազուանից։

Իսկ մեք հաւանէաք առ ի նոցանէ տանըյն, յանձն առնուաք գառնալ և խնդրէաք ի նոցանէ զփառմութիւնն Ազուանից՝ ուստեղ զակիզրն լուսաւորութեան նոցա, թէ զի՞նչ պատճառաւ։ Քանզի ոմանքը այսը սնդիք արծարին ունել զլուսաւորութիւն տանն Ազուանից նախագոյ լիալ քան զՀայոց, ³ որ ի սուրբ Լուսաւորչէն, է և ի ժ ամին⁶ Տրդատայ Հայոց թագաւորի։ Եւ ոչ ետուն մեզ տեսանել քանզի [Բ] ցուցանէր զտուն Ազուանից՝ արքեպիսկոպոս և զտուն Հայոց՝ պատրիարք, և զառ ինքեանս զիտելով զման խնարհութեան՝ զրաւեալ զաղիկն զփառմութիւնն Ազուանից։

Իսկ որ ըմբոնէ զիմաստունս ի խորապիտութեան^{**} ինքնին յայց եկեալ՝ արար մեզ իրաւունս, քանզի եկին բերին յեղակարծութիւնն ըստ Շովիշանի Պակերերանի կար-

1. Ա ձեռնազրել Բ ձեռնզր

2. Ա թողուց

3. Ա թագաւորի

4. Ա համամա

5. Ա իցեն

6. Ա զբ'զ

7. Ա մեծեցուն

8. Ա զրկուն

* ԱԲ „Աղապայիկն“ կամ „Աղարայիկն“

** Ա Կորնթ. Գ. 10. Յօթ Ե. 13.

գալով վասն՝ զիշերոյն ժամու, և—իրեւ ի Հոգւոյն շնորհաց դոյ տսել զեղեալսն, թէ մերոյ աշխատութեանն պատճառս հանգստեան տալով ջեաւն—զրեալ ի նա զպատճառս լուսաւորութեանն, զոր սիրէաք, որում և ցանդորդն էաք տեսութեան:

Եւ կարդացեալ զպատճենն² վերահասու եղեաք³ շարամանսութեանն, զոր սիրէաք, որ ուներ զայս ձեւ օրինակի, թէ թետ առաքելոյն բարդուղիմէոսի և թագէոսի զինի ։Մկջ. ամի, ի և ի ժ ամին Ցրդասայ Հայոց թագաւորի և Ռւանայրի Աղուանից⁴ թագաւորի, ընծայի յամու նոցին առաքելոցն՝ Սուրեան Պալհաւ Արշակունին, յազգէ տէր սուրբ Գրիփորի Հուսաւորչին Հայոց, ի կռապաշտութեանն զեռ գոլով Ցրդասայ և Ռւանայրի՝ Հայոց և Աղուանից թագաւորաց: Եւ այսահած⁵ արաւասուօք ի խորս թիւնաւորացն յամելով^{*} եռահնգեայ⁶ ամովք՝ աստանօր արաւափայլեաց զԱքանազեանսն⁷ ազնի կռապաշտութեանց դիւցախաւար ձենձերոց, - անմահացեալ ի տանջանս և մահացուցեալ զիշան աշխարհիս՝ զսասանայ և զկամարաս [Ա 203b] նորին,—զարի և զմեծ հսկայն [Բ 126a] զիւցազոյն⁸ Ցրդասայ Հայոց թագաւոր, անմաքրից գալափարեալ կնճթակերպ խոզիցն վարսիւք: Որոյ և կրկին ընկալեալ եղեւ շնորհ ի շնորհարանն Քրիստոսէ ի ձեռն երազոցն Խոսրովիշիշատոյ, ոչ այլազգ գտանել բուժել յախտիցն զիւարախութեանց, թէ ոչ ազաւաղելոյն ի խորս թիւնաւորացն սրբոյն Գրիփորի ձեռամբ: Յաղագս որոյ⁹ և զանյիշատակն ի թագաւորին խնամոցն պահեալ՝ փրկութիւն աղօթիւք նորին գործեաց թագաւորին: Որոյ եկեալ աղօթէր վասն նորին և բժշկեալ մկրտէր յանուն Հօր և Որդոյ և Հոգւոյն սրբոյ: ⁹ Զոր և անդանօր նորին երանելոցն Ցրդասայ թագաւորին գերապատուեալ զնա խորաշքեղ զարդիւք

Համկունակ Ահարոնի քահանայապետի, վակասակիր երկակի վեցակամբ¹ շարառութեամբ բերել զօրինակ ապազայիցն զքահանայապետին Քրիստոսի, շնորհեալ պատիւ իւրոյ լուսաւորչին:

Կասն այսորինի² լուեալ զօրեղ և պատուական, արի և քաջ արքայն Աղուանից Ուռնայր՝ Հետեւեր ի տեսիլ սքանչելեացն եղեւոց, զոր լուաւ, և եկեալ ետես զքահանայապետն աստուծոյ և զիրս սքանչելեացն եղեալ և զմագաւորն հաւատացեալ: Զահի Հարեալ փառաւորէր զաստուածն Ցրդասայ զարարիչն երկնի և երկրի, և հաւատայր յամենասուրբ Երրորդութիւնն, և մկրտէր ի ձեռաց սրբոյ Հուսաւորչին Գրիփորի Հայոց պատրիարքի երիցս երանելոց, և խնդրէր նորին սուրբ ձեռաց ձեռնազբութեամբ հայրապետ ինքեան աշխարհին:

Որում հաւանեալ ձեռնազբեաց պատրիարքն Հայոց սուրբն [Բ] Գրիփորիոս⁵ զայր մի երանելի յեպիսկոպոսութիւն ի Հռոմ⁴ քաղաքէ, որ եկեալ էր ընդ Ցրդասայ արքայի Զոր առեալ գառնայր յաշխարհ իւր մեծաւ խընդութեամբ, իրբեւ գտեալ աւար³ բազում հոգեսոր գանձուց: Եւ նոյն ժաման նախանձախնդիր եղեալ սրբոյն Ցրդասայ Հայոց թագաւորի՝ սուրբ այլն՝ Ռւանայր Աղուանից⁶ թագաւորոր բառնայր զիսաւար կռապաշտութեանց [Ջ]իւրոյ աշխարհէն և [Ա]շինէր եկեղեցիս և հաստատէր քահանայս և զպրոցս աստուածաշունչ ուսմանց: Եւ պատուէր կրկին կրկին⁷ պատուով զարքեպիսկոպոսն իւր, զձեռնազբեալն ի սրբոյն Գրիփորէ՝ Հայոց պատրիարքէ: Յաղագս որոյ⁸ և յայս լուսաւորութեան եկաց տեւեաց աշխարհս Հայոց և Աղուանից միակամ եղբայրութեամբ, որպէս և կարգեաց սուրբն Գրիփոր—լեալ ձեռնազբութիւն տանն Աղուանից ի Հայոց հայրապետէն, որ

1. Թերեւս „կարդալոց վասն”

2. Թ զպատճենն

3. Ա եղաք

4. Թ Ռւանայր ի աղուանից

5. ԱԲ այս նալած

6. Թ Ռւանակեայ * ԱԲ յամննելով

7. ԱԲ զայսցան ազեանս

8. Թ որո

9. Թ չունի „սրբոյ”

1. Թ երկակի զ ակամբ

2. Թ վայս սկ

3. ԱԲ զըզըս

4. Ա Հռոմ

5. Ա աւուր

6. Ա աղնիթ

7. Ա մն „կրկին”

8. Թ որո

նստէր յաթռոռ սրբոյն Գրիգորի¹ կուսաւորչին
—զամա չորեք ։ Զ և ։ Խ և ժամանակս ։ Ի Ե ։
կաթողիկոսի մինչեւ ցտէր Արքահամ Հայոց
կաթողիկոս։

Աւազ ապա աստանօր յիշատակիսու քան-
դի ի սորին ժամանակս ի բաց կացին Վերք ի
միարանութենէ Հայոց և կուրացան, Հայոցն
կորոնիք² ի պատուիրանէն, և թիկոնս³
գարնուցեալ ապաբանեցին հօրն հաւատոյ: Եւ
ընարեցան որպէս սովերախտք և անհնաղանդք,
և հաճեցան լինել կցորդ Քաղկեդոնի, փոխեալ
զահման Հարցն, թողեալ զուսումն մանկու-
թենն և մոռացեալ զուխան աստուածեղէն: ⁴

Եւ ի ։ Ժ ։ Թ ։ ։ ամին Արքահամու կաթողի-
կոսի զաէր Յոհանն ի Գոգայովաէ Մորիկի կայ-
սըր Հառնոյեցոց⁵ կացուցանէ կաթողիկոս
Հայոց [թ 126b] ի բաժնին Յունական կողմանն,
և ժամանակս Արքահամու։

Խակ Կիւրիսն⁶ Վրաց արքեպիսկոպոսն յա-
ղազ դոյզն պատճառի՝ աղագաւ ։ վառամո-
լութեան բաժանեալ ի Հայոց՝ խոստովանէր
զաղանդն Քաղկեդոնի: Որ բազում անդամ
դուաց առ նա տէր Արքահամ Հայոց կաթո-
ղիկոսն՝ դառնալ նմա ի մոլար ճանապարհէն,
և ոչ կամեցաւ, զի յոյժ ներկեալ էր աղան-
դովն⁸ Քաղկեդոնի:

Եւ յերկիքին Հայրապետութեանն Հա-
յոց վաղձանէր մեարապօլիսն⁹ Ազուանից,
Ճեռագրեալն յԱրքահամոց Հայոց կաթողի-
կոսէ:

Խակ տանն Ազուանից նշկահեալ զանմիարա-
նութիւնն Հայոց՝ նախանձեալ ընդ Կիւրիսն՝ ¹⁰
և ինքեանք Ճեռագրեցին ինքեանց կաթողի-
կոս: և շաղեցան սուզ ինչ ժամանակա՝ զամա-
նիլու, մինչեւ ի վաղձանիլն¹¹ տեառն Արքահա-
մու և տեառն Յովհաննայ, երկուս ¹² միայն

1. Բ շոնի „գրիգորի”

2. Աթ այսպէս այ արգեօք յատուկ անուն կորազնիք:

3. Ա թ թիկունս

4. Ա Առակ. թ. 17.

5. Ա նոռմայեցոց

6. Ա կիւրոն

7. Աթ „ազգւ” կամ „աղջւ”

8. Աթ յաղանդովն

9. Աթ նետրապօլիտն

10. Ա կիւրոն

11. Ա ի վաղմանիլ

12. Աթ բւս

լեալ ի տանն Ազուանից [Ա 204a] անձամբ կա-
թողիկոս:

Եւ յետ մահուանն¹ Հայոց Հայրապե-
տացն՝ յաջորդէ կաթռո սրբոյն Գրիգորի տէր
կոմիտաս յԱրագածոտանէ, ² և սա միապե-
տեաց զրածանեալ Հայրապետութիւն տանս
Հայոց: Սա շինեաց զվկայարան սրբոյն Հռիփ-
սիմէի: ⁵ Սա էր առ աքինաշան վարուց յա-
ւետ հետեղով ⁴ և յոյժ ակահ աստուածային
զրոց: Եւ աղաւէր զաստուած զօրհանապազ
ի տուէ և ի զիշերի միարանել զանդամն որո-
շեալ [ի] սուրբ Հայրենի զրկացն սրբոյ Հու-
սաւորչն, որ էաւ իսկ զպառուզ աղօթիցն:

Քանզի ի սորին երրորդ ամի աթոռակա-
լութեանն վաղձանէր ապստամբ Հայրապետն
Աղուանից, և գոյ ասել՝ թէ Հոգւոյն շնորհ
իրը ի թոնձրամած թմրից⁵ ցքոյ զարթու-
ցեալ զմիտս իշխան[թ]անացն՝ ծանեան զինքեանց
զիրկութիւնն և գարձեալ հաւանեալ խնդրե-
ցին ինքեանց կաթողիկոս ի ձեռնազրութենէ
սրբոյ Հուսաւորչին աթոռակալէ՝ ի սրբոյն
կոմիտասայ:

Խակ նա իրբե Հայր բազմագութ ոչ պա-
հէր ոխս և ոչ ցանդ բարկանայր, այլ վաղ-
վաղակի ձեռնազրէր և միապետէր և յորդո-
րէր վարդապետական բանիւք և հաստատէր
ի միարանութիւն: Եւ եկաց տեսաց ⁶ այսպէս
ուղղափառ և սուրբ կարգադրութեամբ զամա-
։ ԶԲ. և զժամանակս ։ Է. աթոռակալաց սրբոյ
Հուսաւորչին՝ մինչեւ ցտէր Եղիա Հայոց կա-
թողիկոս, որ էր ։ ՀԴ.։ Երորդ ի սրբոյն՝ Գրի-
գորէ:

Ապա աստանօր սկզբնաշարն սատանայ,
որ ի ձեռն կնօջն գաղտնապատիր և սուտա-
կասպաս խարկանօք զիրանալիրն⁸ կազմած
ընդվկեալ վաղաքշալուր աստուածայոյսն կար-
ծեօք՝ զնախագոյն բազդատական տարամեր-
ժեալ պատիւ՝ զնա տիրեացէն⁹ քեզ՝ վճռա-

1. Բ մահուն Ա մհան

2. Ա յարապածունէ

3. Ֆրիփսիմէի

4. Շտեւոզ

5. Ա թմբից

6. Ա տեւեալ

7. Ա ու ի սրբոյն Բ լու որդի սրբոյն

8. Աթ պապէս:

9. Աթ պատիւ զնա տիրեացէն

ւորեաց, վատմարակի առեալ զատումն երկրաւոր, Նըղվեալ ի քոյդ սպալանս, անհեշտաբար զնա ըմբոյշմանեսցես, մինչեւ ի կատար խոցումունք վիրաւորիչք ընձնելեցիցին քեզ, փոխանակ եռանգութ[Ա]սեռն երդնեասցիկ ընդհաղկաւագասութեանց՝ արքայականացն կայենիցյն² վատիկութեանց՝ յերկու տաժանանց կրիցես³ զատւգանսդ զագուզանաց, զանանաճարաբակին հարկեսցիս պարենաւորիլ հանգերձանս դիւրաթառամն և վաղահամուռաս, մինչեւ ի ծոցաւորիլն քո անդէն: Եւ սաեղծեալդ ի ստեղծողէն ընկացիս զ[ը]մրունմանն աղետս՝ նոյն թիւնաբերան իժից Խոյիցիք: [Բ 127ա]

Եւ աստանօր՝ ի վազճանել հայրապետին Ազուանից՝ շնչեաց ի տիկին մի Ազուանից աշխարհին և իրրեւ ի դիւական հոգւոյն բաշխեաց, զոյ ասել՝ *սիրեաց զոմն [Յ]եպիսկոպոսաց աշխարհին Ազուանից և անձնիշխան⁴ կամօք՝ գունակ նախամօրն՝ սիրեաց ելանել ի գրախուէն և յաստուածաստեղծ կայենից: Նոյնպէս և կինս այս քակեաց զիրամ սրբոյ Հուսաւորչին, որ եր աւեալ ամս ։ԵԶԴՇ. մով միակամութեամբ՝ ըստ կարգեցելոյ սրբոյն Գրիգորի տալ ի նորին ամոռոյ զձեռնադրութիւն ասնն Ազուանից: Եւ առեալ զայրն զայրն զոր վիրազոյնդ ասացաք, զբակուր տայր հրաման եպիսկոպոսաց զնա ձեռնադրել կաթողիկոս, առանց սրբոյն Գրիգորի ամոռակալին ձեռնադրութեան:

Ազա յետ այսր եղելոյ՝ ջաշեցու այրն այն Բակուր որ եղեւ չկաթողիկոս ներկեալ յազանդն Եեսաորիչ⁵ Քաղկեդոնի և առ սահաւ սակաւ սպրեալ եմոյծ յեկեղեցիս զաօմարն Լեռնի, և հերձ զուրբ հաւատու: Եւ բազումք թթեցան ի սուրբ ուխտեն⁶ ի տումորն Լեռնի: Եւ իրրեւ զիտացին որք ուղղափառք եին և անխառն մնացեալք ի քաղկեդոնականացն՝ զաղաղակ բարձին առ սուրբ

Հուսաւորչի ամոռակալն՝ առ առեր եղիս չայց կաթողիկոսն:

Իսկ ապա սուրբն այն և անօթն առ տուծոյ շարժեալ ի չողւոյն սրբոյ՝ արիարար ժողովեալ զուզպափառ եպիսկոպոսւնս և զհարս չայց աշխարհիս, զնայր ի շահաստանն Փարտաւոր: Եւ անդ ժողով արարեալ՝ զիշխանն Աղուանից աշխարհին և [Ա204b] զեպիսկոպոսունս և զուրբ կրօնաւորս: որք ոչ էին երեկորպագեալ [թ] պիղծ աղանդոյն Քաղկեդոնի կամօք և հաւանութեամբ նոյցին և Խմայելական բռնութեամբն կալեալ զբակուր, և զարկին նորին ձեռնադրոյ կապեալ յիշոյ և ձագածանակ առներ անդրագարձ չետեանոք ընդ շահաստանն Փարտաւոր: Եւ ինքն ձեռնադրը բեր նոյց հայրապետ և առնոյր գիր նզովից՝ մի ևս շեղիլ⁷ ի սրբոյն Գրիգորէ և մի զոք ընդունել կաթողիկոսս որ յեպիսկոպոսաց լիներ ձեռնադրած, բայց միոյն որ ի սուրբ Հուսաւորչի ամոռակալէն ձեռնադրէր: Եւ ինքն դառնայր յաշխարհս իւր:

Եւ եկաց տեեաց այսպէս միով հաւանութեամբ զամս ։ՃՂի. զմամանակս ։ԺՂ. հայրապետի՝ մինչեւ ցաւը Գեորգ չայցոց կաթողիկոս:

Իսկ ապա՝ զօրացեալ բռնութեանն Խմայելացւոց՝ գերեցին զուրբ կաթողիկոսն չայց:

Իսկ ապա՝ զրան եպիսկոպոս զողով նորին Յունան անուն՝⁸ փախեաւ ապստամբողական կարգաւ, անկաւ յաշխարհս Ազուանից: Ոչ զոյր հայրապետ չայց, որ յուսակնեին ըստ սովորութեան՝ առնուլ ձեռնադրութիւն: Իրրեւ մեծահաւատառութիւն իւրեանց համարեալ՝ զշիք⁹ զգրան եպիսկոպոս հայրապետին չայց՝ ժողովեալ զեպիսկոպոսունս աշխարհին Աղուանից՝ կարգեցին զնա ինքեանց կաթողիկոս: Եւ իրրեւ շնորհեաց գերեզարձ Քրիստոս հայրապետին չայց տեառն Գեորգեայ և ի ձեռն դանձագնութեան տեառն չամսանց Ազուանից արքային՝ իսկ հայրապետն Ազուանից Յունան կոչեցեալն ընդքառաջ եղեւ տեառն

1. Ա Ը ծաղկաւապուեց, Բ Ը ծաղկաւապց

2. Ա կայթնից

3. Ա կերիցես Բ կրիցես

4. ԱԲ անձ իշխան

5. Ա Նստորի

6. Ա ուխտեն

* Հմոնիք վերեւում տամծը՝ Բ Համագոյէն Հոդեայ բախից, գոյ ասելու:

1. ԱԲ Հաղեին, մնաց կարգում ենք Հեղիւ:

2. Ա Նորի յունան անուն Բ Նորին յունանուն

3. Ա Ե Նշիք Բ Նշիք

4. Ա Գեորգաց, Բ Գեորգեա

գէորգայ սիրապիր՝ սրտիւ դերախտիսն միշտ տեսոն Համամայ առ զերեփրկութեանն՝² օճան [Բ 127բ] զոր տեսեալ Հայոց հայրապետին տեսան գէորգայ զեղեալսն զարմացաւ: Եւ նոյնժամայն հրաման տայր կողովտել զկարծեալ կը օնիլիյն:

Իսկ աստանօր յուշ արարեալ տեսոն Համամայ զերախտիսն՝ [Ա] համարեալ տղերախտ՝ և զպատճան շնորհակալեացն օճանն՝ անշնորհով եանն զայրանայր: Եւ զալիսս առաջի եղալ հայրապետին Հայոց աղաքէր զՅունանն, որ առանց նորին կամացն էր նորին հրամանաւ վերաբին ձեռնադրել⁵ և խողով (3):⁶

Իսկ նա առ հարկի՝ իրրե մեծ իմն երախտիս համարեալ՝ կրկին զՅունանն ձեռնադրէր և տուեալ նոցա գայր յաշխարհ իւր: Եւ էր զործն արտաքոյ սուրբ զլոց, այլ սակայն կարիս վախիստութեանն զայս առնել հաւանեցոյց: Եւ ինքն դառնայր գայր հաստնիր յաշխարհս իւր:

Եւ յետ վաղձանելոյ հայրապետին Հայոց տեսոն գէորգայ սովորութիւն կողաւ և զիւրագարձ զեղեալսն. իրրե վաղձանելոյ Յունանն՝ ձեռնադրէրին նոյն սովորութեամբ զհարապատ նորին զոմն Սիմեոն, և ի նմանէ Դաւիթ, և ի նմանէ Սահակ, և ի նմանէ Գայթիկն, առ որ՝⁷ այժմ բանս է. տեեալ ապատամբութեամբ զամս զլոց. և զժամանակս հայրապետաց հնգից, և մինչև ի մեր նուաստութիւնս:

Եւ զայսոսիկ ճշգիւ՝⁸ և հաւաստի քննութեամբ տեղեկացեալ ուրախ լինեաք, և յանձն արարեալ Հոգւոյն ձրից զառ յազակալովն՝ գտանայ աք յաշխարհն Սիսական ի խնդիր ամբարիշտ և աղմկատէրն Յակովայ, [Բ] թիրես հնար լիյի գտանել զսնպիւտն զիաւարասէրն, զաղմկայորդուրն, զիսազմնահարուստն: Իսկ նա զերկածու և զիտուարաբորին նուր թագուցեալ ի սրտին զործարանի՝ իրրե լսէր զմուտն մեր յաշխարհս Սիսական, նոյն ժամայն զփախուստ⁹ ողջունէր, և հասեալ

անկանելոյ յանուանեալ իշխանն Զուանչիր, ամբանալով յանուարս նորին կապան կոչեցեալ, անհպելի տեսնեցուն մերձենալոյ: Զաւուրս բազում այսպէս որջանայր և մեր տարակուսեալք, լքեալ և անյոյս եղեալ ի կենաց թշուառացելոյն Յակովայ՝ թէպէտ և բազում անկամ աղացէաք զիշխանն Զուանչիր տպէ բրաց զաւանիցն աստուծոյ, սակայն ոչ կամեցաւ: Յաղագս որոյ առ հարկի դիմագարձութեանց նորա հարկէաք զհրեղէն [Ա 205ա] սուրն արձակիւ ի վերայ նորա և նզովիւք կապեալ զնագառնացաք¹⁰ մեծաւ սովով և անմիմիթարութեամբ, ի աէր ընկենով զհոգս մեր, զի նա հոգացէ, վասն մեր: Եւ գնացեալ անափ՝ հապիճեալ տագնապով յաւուրս ձեմբայնոյ, յոյժ տառապանօք և սաստիկ նեղութեամբ՝ եկեալ հասաք երիվարօք, այլ արշաւանօք, յաշխարհս մեր Շիրակ կոչեցեալ, ի հանդիպութմն բարեջանիկ և վեհի մեծի արքային Արասայ Հայոց թագաւորին և Աշոտի իշխանաց իշխանի նորին որդուոյ: ²

Եւ պատմեալ սոցա զմնցս աղէտից ուղոյն ձանազարհի և զդերմ մնալ ի փրկութենէ կորուսելոյն Յակովայ, զարմացան յոյժ և քաջալերէրին՝ զմեզ մի ևս վհատիլ [Բ 128ա] ի նոցին փրկութենէ, այլ խորաքննին զիտութեամբ որսալ:

Եւ սկսեալ յայսմհետէ և յապա բազում ջանիւք և անրաւ թղթագնացութեամբ՝⁴ հընարիաք և զօրհանապազ զարտօսրաթոյր վրտակս և զաղերսալի հառաջանս ի ժամ պատարագին առաջի զենդոյն Քրիստոսի հեղուլ

Եւ լինէր այս ի թուականութեանն հայոց ՅՆԼ. տառապանաց մերոց: Եւ ապա զանհնարին՝⁵ բաժակ մահու արբոյց մեզ Քըրիստոս, քանզի հասեալ յամն երեքտասաներորդ⁶ մերոյ նուաստ աթոռակալութեանս՝ երարձ ապա Քըրիստոս զպսակին օճոյ մերոյ, զարի և զզօրեղն զսկայազօրն և զհեզն Արասայոց թագաւոր, թռուն Աշոտոյ Բագրատուն-

4. ԱԲ սիրով իր

2. Ա գնէէ փրկւն և գէրէ փրկւն

5. ԱԲ ճռոնաղոթեալ

4. ԱԲ այսպէս աղճառ,

5. ԱԲ որ առ այժմ բանս է

6. Ա հնկից

7. Ա թշուի 8. Ա զփախուստ

4. Բ. անդի է լինել եւ „զառնայաց“:

2. Բ որդոյ

3. Բ քաջալերէրին

4. Բ թիստագնացութեամբ

5. Բ զանհնարին՝⁹

6. Ա գոտնոր Բ գֆաներ՝¹⁰

Հայոց թագաւորի: Եւ յաջորդէ զարթու թագաւորութեանն նորին որդի տէր Աշուած Հայոց իշխանաց իշխան, հանձարեղ և իմաստուն, այլ զեղեցկատեսիլ, կրօնաւորասէր և ուղղագատ, ահարիու աւազակաց և չարագործաց, և սիրիչ պրոց, և թագ պարծանաց սրբոյ Հուսաւորչի աթոռուց: Մանաւանդ՝ զոյ ասել՝ թէ ի վեհ շառաւիդէ զարմանալի պտուզ, և հօր սքանչելոյ որդի զարմանալի^{**}: պարարեալ մոօք յաստուածային տառիցն համօրէն մարմնով ամենեին փայելուչ և կրկին [Ա] խաղաղասէր: Վասն զի շարժեաց, սանձեաց, նահանջեաց զարտաքին թշնամիս յիւրաքանչիւր կարգի: Եւ ի խաղաղութեան տառուծոյ^{*} սկսոք աշխատասէր կամօք ելանել ի խնդիր կորուսեալ ոչխարին, ուսեալք յընտանի բնութենէ, թէ վաստակ մտաց ունի զարմատ բանի, և աշխատութիւնն² է զիւտիցն խնդիր: Ժինայ աւանիկ [Բ] թէ և զմբաւ ածեալ զահարկանելի ձայնն [Գ] երբնական, ³ թէ ժառանի վատ, քեզ պարտ էր արկանել զատերն իմ ի տրապիզիտս^{***} և ես եկեալ տոկոսեօք պահանջի զիմն: ⁴ Երկուցեալ և ի գիշերասեր գայլըցն օձառի, թէ մի՛ արդեօք ծուլացեալ մոռացեալ լիցիմ զերախտիս հրաշագործողին, որ անձամբ եկն ի խնդիր կորուսեալ ոչխարին, և ապա անկանիցիմ ի ձեռս տանջանաւոր հրեշտակի, և անկցիմ յելանել ի բանարն, ⁵ և կամ ընդ մէջ կորիլ⁶ և բաժին ընդ հեղգասիրակ և ծշգագատ ծառային լիցի: Մանաւանդ զի որք երկասիրաբար և յոքնաշնիւք ախորժեն արգիւնաւորել այսպիսիքն քատակագէս ատաժանողացն հանդոյն, որք փարթամանեալ կամելով խուզեն զթանձրահող և զիմալի⁷ ափափայս, որ ունին զոսկէ հատացն զգժուարագիւտ խնդիրս, որով ոսկէ գործացն զարմին⁸ մանկունք: Այսը գունի

զաղափարաւ և մերս արագութիւնս¹ ոչ կամեցաւ յանոճ² աճումն անբաւութեան զառաջի արկեալսն սիրոյ գործ հոգեոր յանինչ կատարունակութեան զապացութիւնս⁵ լքանել թողուլ զօրէն չարասազիր⁴ ներհակաց, ոյլ յաւետաւոր աշխատէաք ի տուէ և ի գիշերի հայցէաք յաստուծոյ: Եւ սկսաւ լինել ի թուականութեանն, որ էր շրջանս Հայոց ՅՂԱ, յերկարեալ աշխատութեան մերում մինչ յամն ՆԵՐ լինել³ թուականին:

Աստանօր ապա վերափոխի յաշխարհէս մեծըն այն և արի արքայն, որդի տեառն գագկաց [Ա 205b] Արծրունւոյ,⁶ Գրիգոր Գերենիկ⁷ կոչեցիալ, [Բ 128b] և յաջորդէ զաթոռ թագաւորութեանն տէր համազասպ եղբայր նորին:^{*}

Եւ ի սմին յայսմ⁸ ամի զրաւ արար տէր երկոցունց ներհակացն, զի բարձաւ կրծիմն որ կայր ի տանն Ազուանից⁹ և ի տան Սիսական, և մեռաւ գաղիկն՝ կաթողիկոսն և ապարասանն Յակովի, ժամանեալ ի հատուցումն արդարագատին Յիսուսի յաշխարհաժողովն խմբարանն: Եւ այսպէս ապա ամենայն եղծումն և ապականութիւն քայքայեցաւ և առաքինութիւն և շինութիւն և խաղաղութիւն գտեղի փոխարերեաց: Եւ առջորաշունչ հողմն հարաւային¹⁰ ի բարեխառն և ի սնուցանող¹¹ օգ հիւսիսային շրջեցաւ: Եւ զրարս քաղցունս աեր տնկեաց ի սիրոս իշխանացն: Եւ դիտեալ մեր զժամանակ ընդունելի՝ ի ժամանակս ձմեռնային և ի ժամանակ գառնաւնչ՝ գարձեալ ծերական ակարութեամբ ժամանակաւոր տամանէաք յաշխարհէն Սիսական, հասի ի ձեպ տաղնապաւ շինել զաեղի կորուսելոյ աղմկասիրին Յակովի, զարհուրեալ թէ մի՛ արդեօք զարան ինչ գործիցի ի սուրբ հաւատ սրբոյ Հուսաւորչին ի ձեռն չարասազիր և

1. ԱԲ մեր ստրպութիւնս

2. Ա յանած

3. ԱԲ յան ԲՆՉ կատար ունակութեան զապացութիւնս

4. Ա գամաղիթ

5. Ա լինիւ

6. Ա արծունոյ

7. ԱԲ գնենիկ

8. Ա այսմ

9. Ա ընմի աղուանից¹¹

10. Ա հարաֆ՝ յին

11. Ա ի սնուցանող

* Որ եւ Աբուսահեւ տես Մատեն, Կարեկ, եր. 367 Անեստ. 1840.

1. Բ բագրատունոյ * Ա „այ Բ սց“=սոցա

2. Ա աշխտուի

3. ԱԲ տիանայ, աւանիկ թէ եւ զմտաւ ածեալ զահարկանելի ճայնս, նրբ բանկն.

4. Ա Մատթ. Իւ. 26.

5. Ա ի բանդն

6. Ա „կործել“ Ա Դուկ. ԺԹ, 46.

7. Ա զնդակի *** Տես Խորեն, Բ. Ճ.

8. Ա վարժն *** Ասկ. Մատթ. տես Հյուկ. ԲԱ.

մաղձահոտ հնարից զիւադատին¹ Յակովից: Եւ գնացեալ հասաք յաշխարհն Սիսական՝ յանուանեալն Բազոս, և մտաք ի նախասցեալն կապան՝ յամուրսն ջուանցիրի² բաղաց բռնակալի: Որոյ եկեալ հանգերձ տամբ և զարմիւք՝ աղիողորմ զթովք և խանթակաթ արտասուօք և ուղիղ դարձիւ սրտալիր մեղյիւ՝ առաջի անկանէր և ասէր. [Բ] Մշկայ յերկինս և առաջի քո. բարեի խօսութեամբ սրբոյ Հուսաւորչին քաղցրասցին կամք քո ի մերայ իմ՝ դատողիս առ քո Սրբութիւնու, որպէս երբեմն կամք նորին առ Ծրգառ՝ նորին դատող: Եւ ոչ կամելով զերկարելու: և մանաւանձ տեսեալ զեղջ արտասուացն՝ օրհնէաք ապա զինքն և զտուն իւր և ձեռնադրէաք եպիսկոպոս [Ա] աշխարհին զորդի նորին զիաշակրծոն և զրբասնունդ տէր վահան: Եւ գանայաք մեծապարզեաւետեօք, առեալ ի նըմանէ ձեռնադիր պատճենի՝³ մի՛ ևս այլ՝⁴ լինել գունակ աստցեալ չարաստղիր և ապրաւամբամիտ խարսողն Յակովից, ծանր և նզուփախառն շարաբանութեամբ, որ ունէր օրինակ զայս:

* * * ՅԱՆՈՒՆ ԱՍՏՈՒՃՈՅ, այս* ձեռադիր է իմ Վահանայ, ջուանցիր իշխանաց իշխանի որդւոյ, առ⁵ աստուածապատիւ և հոգեոր տէր Անանիա, չայոց կաթողիկոս: Որովհետեւ չարարին ի կամրս, և բարի սրտիւ և քաղցր աչօք նայեցան յիս, արժանի համարելով իւրեանց ծառայութեան և սուրբ կարդիս խաչակրութեան, և Սիսական տանս վերակացութեան՝ երկոտասանն⁶ զաւասիս, որում չէ յիս նման ըստ իմ խակ և անմիութեան հասակիս, և չէ յս կամակից:⁷

Արդ՝ ըստ այդ բարեխօնչ մտացդ և արտրածիս զինչ կա[յ] փախարէնս հառաւցանելի՝ այլ անձն իմ եղիցի ծառայ և հողի իմ պաշտօնեայ սուրբ Հուսաւորչի:

1. ԱԲ զիւալտին * Ա այս իմ

2. Ա ջուանցերի

3. Բ պատճնի

4. ԱԲ եւս այլ=այլ եւս

5. Բ որդոյ առ առ

6. ԱԲ թժան

7. Ինձ թւառմ է, որ գտառաբարբար հետագր կան այս ոճեւարկներին մէջ:

աթոռոցից Եւ զայս ասեմ եւ թէ Զիք իմ և որ չետ՝ իմ զալոց են, ի ձէնջ մեծարանաց խնդիրս, ոչ խաչ, ոչ² զաւազան, ոչ բազմական և ոչ այլ բարձրութիւն ինչ բայց միայն որ [Բ 129ա] զինչ ձեր աստուածաբար կամագ կամի և տալք՝ այն է իմ փառք և մեծութիւնն Եւ որպէս ձեռնադրութեանս տէր էք և տուիչն նոյնպէս և պատուագրութեան, ըստ ուրում արժանին համարիք: Եւ զայս՝⁵ այս հակառակութեանս որ եղեւ ի տանս Սիւնեաց, և ձեռնարկեաց Յակովիր յԱղուանից կաթողիկոս ապատամբութեամբ, և օտարացաւ ի սուրբ Հուսաւորչի աթոռոյդ, և ել արտաքս ի հայրական ի զըրակացդ, որում ինքն տացէ աստուծոյ պատասխանի:

Արդ՝ առ ի յինէն, և որ զինի իմ գան յայս՝⁶ աթոռուս այս հաստատութեան եղիցի կանոն և կտակ որ թէ ես՝ Վահան որդի ջուանցիր իշխանաց իշխանի և Սիւնեաց եպիսկոպոս և ով որ է ե իցէ յայս աթոռս՝ [Ա 206ա] որ զինի իմ գան, և յայսպիսի ապատամբութիւն մըրտաբերէ, կամ՝⁷ յԱղուանից կաթողիկոսէ եւղ բերել մերոյս,⁸ կամ ապրաւամբութեամբ կալ ի նմանէ բարձրափրգութեամբ, որպէս թէ մարմնական իշխանութեամբ փարել, և կամ բռնութեամբ ունել զեկողեցի աստուծոյ, կամ այլ ինչ թերութիւն առնել ի հաւատ սուրբ Հուսաւորչին և լուծանել զիաննոնս առաքելականս, և ապատամբութեամբ զնորա արեամբ ժաղովուրդքս զնեալ, զոր ձեր կամաւ և յօժարութեամբ ինձ՝⁷ հաւատացէք, և որբ զինի իմ զան և նոյն շնորհի:⁸ և ոչ ամի ամի առնու զեօղ

1. = յետ.

2. Ա եւ ոչ

3. Բ զայթ? զայդ?

4. Ա այս

5. Ա կամ յաղազս

6. Այս նախադասութիւնը աղճատուած է: Եթիւ օրինակն էլ ունին յԱղուանից կաթողիկոսէ եւ զբերել մերոյս: — մենք կարդում ենք եւ զ (եւզ=բւզ) բերել

7. ԱԲ ինչ

8. Ա շնորհ

լուսաւորութեան՝ որպէս հրաման է սուրբ կանոնաց և ոչ ծառայէ սրաի մաօք ամենայն մաերմութեամբ՝ ըստ արժանի սուրբ Հուսաւորչի աթոռոյն, և ի բնէն թափի զոր ի սուրբ Հուսաւորչի աթոռն է, բայց թէ հերձուոծ ինչ երեկի զոր կանոնք [Բ] և գիրք վկայեն, և յաղագս աւագաց աշառանօք, կամ երեսաց մեծութեան կամ զինչ և [է] մարմնաւոր գօշութեան, և թիկունս գարձուցանէ ի ճշմարիս առաջնորդէ, և հակառին հնագանդի՝ նզովեալ եղիցի ի կեանս և ի մահ: Եւ բաժինն ընդ Յուղացի աստուածավաճառի և գէեզայ բարսի և Սիմոնի կախարդի և չրէից աստուածասպանիցն եղիցի: Եւ եկեցեն ի վերայ նորա անէծք ցաւագինք, զոր հաստաեցին սուրբ հարքն չայք և Աղուանք յաւուրս տեառն Եղիայի Հայոց կաթողիկոսի, յաղագս ապատամբութեան ի սուրբ Հուսաւորչի աթոռոյն: Եկեցէ ի վերայ նորա անէծք սուրբ հայրապետացն տեառն Յավանիսի և տեառն Թէոդորոսի և տեառն Անանիայի և այլ սուրբ եպիսկոպոսաց, զոր կարգեցին ի վերայ Յակովայ, որ յառաջն էր քան զիս և ապատամբաց ի հայրական զրկաց սուրբ աթոռոյն և մերժեցաւ յօրհնութենէ, ¹ սրբոց, և լուծեալ եղիցի ի սուրբ և յաստուածատուր կարգաց և ի սուրբ Հոգուոյն որոշեալ եղիցի: Եւ թէ, ² որ յիշխանաց կամ յաղատաց կամ ի մերձաւորաց, [Ա] եղբարց և յաղականաց, կամ յօսարաց՝ օգնէ, կամ եպիսկոպոս համարի և կամ քահանար, կամ սարիկաւոդ, կամ յուխա, եկեղեցոյ՝ աստուած նմա մի ողորմեացի, մի կենօք, մի մաշու, և բաժինն ընդ անհաւաթիյն եղիցի:

Գրեցաւ ի կաթողիկոսութեանն և ի հայրապետաւթեանն աստուածավատիւ և հոգեոր—տեառն Անանիայի և ի թագաւորութեանն Աշոտի, որդւոյ ³ Արասաց,

և որ էր ի Սիմոնիս իշխանաց իշխան աէր վասակի և որ ի Բաղդ իշխանաց իշխան ^[Բ 129b] տէր ջուանշիր, և որ եպիսկոպոսունք ի տեղիս՝ Էլին՝ տէր Դաւիթ Խոստառունեաց եպիսկոպոս և տէր Սահակ Գնդունեաց եպիսկոպոս: և Հայոց թուականն էր ՆԸ: :

Ըստ նմին օրինակի և յիշխանացն առեալ ձեռնարկ՝ մի՛ ևս այլ լինել նմա թիկուածու յապատամբութեան ժամանակս՝ թէ լինիցի արդեօք, որ ունէր օրինակ զայս:

* * * ՅԱՆՈՒՆ ԼՈՏՈՒԾՈՅ այս իմ ձեռադիր է՝ ջուանշերի ² Զադիկ իշխանի որդւոյ ⁵ առ աստուածավատիւ և հոգեոր տէր Անանիա ⁴ Հայոց կաթողիկոս: Հաւանեալ եմ աստուծոյ միջնորդութեամբ և սուրբ Եղանիս: Որովհեակ մարդասիրութիւնն աստուծոյ քաղցրացոյց զատուածավատիւ և զոգեոր—տէր Անանիա Հայոց կաթողիկոսի կամազ ⁵ ի յիւրեանց ծառայիս, և այլ ծառայից, և յիւրեանց ի վիճակիս և ժողովրդեանտ և այսպէս բարի կամավ քաղցրացան՝ ծառայեմք զսուրբ աթոռու աթոռոյն գծառայութիւնն ուղիղ ունիմք: Եւ որ զինի ձեր յաջորդին ի սուրբ աթոռով՝ աղերսեմք՝ որպէս նոքա կարգին տուիչ են և այլ ամենայն մեծարանաց ի մեր հնագանդութեանն ի վերայ և ի ծառայութեանն՝ զառացին սուրբ հայրապետացն զտուեալ պատիւն ոչ որոշել ⁶ ի մեր առաջնորդէն:

Իսկ եթէ ոք յեպիսկոպոսաց մերոց, որ զինի մեր զարմից զան և առանց հերձուածոյ և կամ այլ յայլայնի պատճառի, ⁷ որ կանոնք ^{*} և զիրք վկայեն՝ ապբատամբին ի սուրբ Հուսաւորչին, որ

1. Ա թ տեղոս

2. Ա ջուանշերի

3. Ա որդւոյ

4. Ա անանիայ

5. Ա Կթեկար ի կամազ Ա կաթողիս ի կամազ

6. ԱԲ որոշեալ

7. ԱԲ այլ յայն ի ամուի. = այլ յայտնի կամ այն պատճառի պատճառի.

սլէս [թ] Յակոբն արտար և խրամատեաց զաման Սիստիան զկարգադրութիւն [Ա 206ա] և նա եղեւ կարապիտ և սկիզբն ապստամբութեան, որ այլ բնաւ չեր լեալ ի տանն Սիւնեաց մինչեւ ցՅակոբ¹ ուրում թիկնածու եղեաք² և մեղաք աստուծոյ և իւր փոխանիդ:

Արդ՝ թէ այլ ոք ընտրի ի մեր յաւուշ րս կամ՝ զինի որդւոց³ մերոց, ի հռք⁴ ի մեր զարմից, յիշխանաց կամ՝ ի տերանց կամ՝ յաղատաց նմա օգնական լինի՝ զարան թաքստեան՝ և ոչ տայ⁵ ի ձեռս հայրապիտին, որ արդարութեամբ գաւափի ըստ կանոնաց, աստուած նմա մի՛ ողորմեացի, մի՛ աստ և մի՛ ի Քրիստոսի աշեղ տաենին, և մասն և բաժին ընդ սասանայի եղիցի և ընդ Յուղայի աստուածագաճառի և ընդ Սիմոնի կախարդի, և նզովեալ եղիցի յամենասուրբ Երրորդութենէն և յամենայն սրբոց, և զարիւն ամենայն սրբոց աստուած ի նման պահանջեացէ, որ ապստամբ և պիտիուպոսին օգնական լինի յանիրաւութեան վերաց:

Գրիցաւ ձեռնագիրս այս ՆԵՐ թուականին ձեռամբ Զուանչիրի՝ որդի Զազիկայ՝ Բաղաց իշխանի և տուաւ ձեղ աստուածապատիւ և հոգեոր—ակը Անանիա⁶ Հայոց կաթողիկոս, թէ աստուած կամին

* * ՅԵՒՈՒՆ ԱՍՏՈՒԾՈՅ այս ձեռազիրս⁷ է իմ Վասակաց Սիւնեաց իշխանաց իշխանի, որդի Սմբատաց⁸ իշխանաց իշխանի, ձեղ աստուածապատիւ և հոգեոր—ակը Անանիա Հայոց կաթողիկոս, թէ այս օրէս⁹ յատաջ, որ Հայ թուականս ՆԵՐ էր, յորդամ զուք սուրբ Նշանովդի մեղ խոնարհեցայք և եկիք և զմեր զյան-

1. Ա յակոբ

2. Ա սղաք

3. Ա որդոց

4. ԱՅ այսպէս ի հորս

5. Ա տա

6. ԱՅ անմըյ

7. Ա ժնուագիր

8. Ա սմբատա

9. Ա օրէ

յանան անտես արտարիք, որ վասն առ պրատամբութեանն ի սուրբ Հուսաւորչի աթոռողն և յԱղուանս [թ 130ա] գառնալոյ և անտի զմերակատար և զանկանոնական իւղն օտար երեր ի մեր տունն և ի սուրբ Հուսաւորչին սեփական¹⁰ վիժակս, և մեք նմա յսելով և ներելով՝ մեզս գործեցաք և մեղաք աստուծոյ և աստուծոյ փոխանիդից: Զի զարան եղաք նմա և ոչ տուաք ի ձեռս, որ ըստ աստուծոյ հրամանին և սուրբ կանոնացն իրաւուալ էիք զմեր ծառայն, որպէս յաստուծոյ հրաման ունիք՝ արդարացուցանել զարդարն և զատել զանիրաւուն, որք արտաքոյ աստուծոյ հրամանին գործեն, որպէս արար Յակոբ և ընդ անիծիք փակեալ կաթողիկոսի [Ա] արար և ընդ անիծիք փակեալ կաթողիկոսի աստուծոյ կատապարտեցաւ և զմեզ իւր կորրատեանն հաղորդ [Ա] արար և ընդ անիծիք փակեալ կաթողիկոսի աստուծոյ կատապարտեանն աստուծութեան՝ երկուասան զաւառաւ: ²

Արդ՝ եթէ ի մեր տանս այլ ոք յեպիս կոպոսաց՝ եթէ ի մեր յաւուրա և թէ յայլոց, որ զհետ մեր լինին ի զարս զարս, և այլ այդպիսի չար ընտրի օրպէս Յակոբ ընտրեցաւ, և հռք¹¹ նմա ներեւա[ց] յիշխանաց կամ՝ ի տերանց և ոչ տայ¹² ի ձեռս հայրապիտին, որ ի ժամանակին, որ ի սուրբ Գրիգորոյ յամեն նստիւ կամ՝ ածել յուղութիւն և կամ բառնալ ի միջոց՝ նզովեալ լիցի յամենասուրբ Երրորդութենէն և բաժին[ն] ընդ աստուածապանիցն եղիցի, և պարտական եղիցի հայհոյութեան սուրբ Հոգւոյն՝ որ տուանց թողութեան է, և չնջեսէ աստուած զայնապիսին ի գոլութենէն կինաց: Եւ եթէ մարտիրոսական արիւն հեղուցու՝ աստուած ընդ Յուղայի խեղի զամահութեանն շափոյն ընկալցի, որ առ պրատամբ եպիսկոպոսին օգնական լիցի [ի] տանս Սիստիանի, ով ոք և իցէ՝ եղիցի, եղիցի:

1. ԱՅ սեփական

2. Ա զաւս

3. ԱՅ այդպիսի և չար

4. ԱՅ տա

5. Են զերսի ասցուածը՝ „ի հոց ի մեր զարմեց“.

Զայս ձեռագիր պատճենի¹ ընկարաք ի նոցանէ կանոնական հաստատութեամբ վասն [Բ] առ յապա ժամանակաց, զի մի՛ լիցին կցորդ ապստամբացն կորստեան,² այլ հնագանդելոցն օրհնութեանց արժանաւորք եղիցին:

Եւ մեք դէմ եղեալ՝ գիւալ հասանել ձեռագիր յաշխարհն Ազու անից, շինել զտեղի հակառակնամաւան Գագկաց, և որք յառաջ քան զնաւ:

Իսկ ապա գումական հասաներ ի մեծ իշխանէն Սենեքերիմայ³ զալ հասանել իսմայելականաց բռնութեամբ յաշխարհ նորա, գերել և աւերել⁴ և ի սուր սուսերի մաշել: Եւ զիրս աղէտիցն առաքէ, ծանուցանել մեզ՝ մի՛ ևս մտանել առ անգամ մի յամսլուպ դառնութեան:

Իսկ մեր ապա գնացեալ եկաք յաշխարհն մեր՝ առ թագաւորն բարեպաշտ Աշոց Հայոց Մեծաց որոյ տեսեալ զմեզ ուրախ եղի յուրախութիւն մեծ: Մանաւանդ պատմեալ⁵ մեր զշինութիւն հոգեռոր գործոյն՝ բերկեալ փառաւորեր զաստուած: Եւ ըստ յաջողելոյն տառուծոյ՝ ի շնորհաց հզօրիս այսորիկ և աղօթից սրբոց՝ ոչ կամերվ առնել⁶ անտես զաշխատութիւնս մեր, ծագեաց՝ ի սիրտս հզօրացն Ազուանից, ի թագաւորն,⁷ որ կոչել իշխանակ՝ որդի տեառն Ատրներսէին, և Սենեքերիմայ Ազուանից իշխանաց իշխանի, և նորին [Ա 207ա] ամուսնոյ, և քեռ նորին, և տեառն Սենեքերիմայ՝ որդոյ Գրիգորի Խաչան իշխանի, և տեառն Վաշագանայ Գուրողուաց իշխանի, և տեառն Գուրգենաց Արեկելեաց իշխանի, և այլ բաղում մեծամեծաց միանդամացն և աշխատոյժ ամբոխոց: Եւ միարանեալ ի չոգելոյն շնորհաց՝ ի նոյն ամի, ի նմին ամսեանն [Բ 130ի] երկրորդի առաջնոյ և ընտեալ զայր մի՛ հոգեռոր և առաքելաջան և ծերական ալիօք պատուեալ՝ Դաւիթ անուն՝ Խոտակերից⁹ վանական, և առաքեն ի Եիրակ գաւառ, ի նաստըն* լիալ տեառն Սմբատայ Հայոց թագաւոր

րի, Եիրակավան կոչեցեալ: Եւ լուեալ զառնեալն աստութոյ՝ ամենայն աստուածաեր հոգի վառաւոր առներ զերից ստեղծիչն¹ առ տուած:

Եւ յուեալ թագաւորն² Հայոց Աշոտ և նորին եղբարց Մուշեղայ և Ատրներսէին՝ ուրախ եղեն յոյժ և մեծապարդեւ շքեղութեամբ անցին ձեռնադրել զնա մերում նուաստութեամբ համար կաթողիկոս Աղուանից նահանդին:

Եւ մեծամեծ աղերսիք և առաստաձեռն տուչութեամբ և մեծապատիւ փառօք տայտք նման նշան ոսկեղեն յոյժ ծանրագին, բնդելուղեալ մարդարտովք և զարդարեալ ակամբք պատուականօք: Եւ առաքեաք խաղաղութեամբ յաշխարհ իւր՝ մեծապարդեւ աւետեաց հնչումն տալով խարթուղելոցն յաստուածային զրկացն հոգեթին լուսաւորչին: Եւ աւարտեալ հաստատեցաւ ջան վաստակոյ մերում և աշխատութիւն բազմամեայ⁴ տառապանացն, ի շրջանիս Հայոց ի Նէր, կամօքն աստուծոյ և աղօթիւք սրբոցն: Եւ հանգեաւիջք տարփանաց տառապեալ և ներգել⁵ հընչոյ մերում:

Եւ արդ՝ շնորհ ունիմ ես այնմ որ զօրացոյցն զիս՝ տեառն իմոյ Յիսուսի Քրիստոսի և պարծիմ յուսով փառացն աստուծոյ և աղաչեմ զձեղ՝⁶ ով սրբանեալ և հոգիա[Բ]-փարթամ ներանձնաւոր տեարք և եղբարք⁷ իմ որք յաջորդիք յամոռ սրբոյ լուսաւորչին մի՛ ևս այսպանել զաշխատութեամբ իմով այլ գունակ Փրկչին հօրն ձերց ի գոհութիւն ընկալեալ զերկուս խերեւէցս այրոյն՝ և դուք ընկալջիք զիմս⁸ աշխատութիւն. և ի ձերոց յոդնաջան աղօթից նպաստ շնորհի [Ա] շնորհի Շիքոյս և ձրել չափովք ձրողին ձեզ զանչափելիք փարթամութիւնն, և կեալ ի մշտնջենաւոր յապագային⁹ հանգերձեալ աւուրն:

Վասն զի աստուծոյ հօր և Յիսուսի Քրիստոսի և չողոյցն սրբոյ փառք, այժմ¹⁰ և յաւիտեանս յաւիտենից, ամեն:

1. Բ պամսնի 2. ԱԲ կորըմն 5. Բ սենեքերիմա
4. ԱԲ աւերե՛լ 5. Ա պտմէ Բ պ' տմնէ
6. Ա չումնի առնելու 7. ԱԲ մեր: Ժագեաց
8. Ա չումնի ք թագաւորն. Բ ի թզըն
9. Ա խստակերթց
* Այս բառի մասին տես իմ յօդուածը՝ ԿՍՏՈՑ. Սարդար 1893-ի: